

מ"ת 18009/05/18 - מדינת ישראל נגד גנט גבריאלי דוד

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 18009-05-18 מדינת ישראל נ' דוד (עציר)
תיק חיצוני: 201957/2018

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	גנט גבריאלי דוד (עציר)

החלטה

1. בפניי בקשת המדינה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.
2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות תקיפה חבלנית ואיומים.
על פי כתב האישום, המשיב מתגורר ומאחסן חפציו במחסן ברח' דב גור 3 באשדוד והמתלון הוא יזם של פרוייקט תמ"א 38 בכתובת זה.
ביום 6.5.18 (התאריך העתידי הכתוב בכתב האישום בסעיף 1 הינו טעות) פנה המתלון למשיב וביקש ממנו להזיז את האופניים שלו שעמדו בכניסה למקום. המשיב סירב ובתגובה, הזיז המתלון בעצמו את האופניים.
בתגובה, התקרב המשיב אל המתלון כשהוא אוחז בלום משוון ומחודד ותקף את המתלון בכך שהניף את הלום וחבט במתלון, בעוד המתלון מגן על עצמו בידיו. כתוצאה מכך נחבל המתלון בידיו.
בהמשך, ניסה המתלון להוציא את הלום מידי המשיב, הפיל אותו לארץ והיכה בו באמצעות אבן וזאת כהגנה עצמית.
המשיב איים על המתלון בכך שאמר לו שאם היה לו רובה היה יורה בו ובהמשך איים בפני שוטרים בכך שאמר להם שאם יתקרבו למחסן שלו יפוצץ להם את הראש.
3. ביום 13.5.18 טענה ב"כ המשיב לחולשה בתשתית הראייתית ובהתאמה לחולשת העילה. בהמשך לכך, נתבקש שחרור המשיב בהרחקה בלבד ולאור הערותי לאחר עיון ראשוני בתיק במעמד הדיון נדחה המשך הדיון למתן החלטה והכרעה בטענות ב"כ המשיב וכן לשם הצגת חלופה - מגורי המשיב בבית הוריו שיתייצבו לדיון ובדיקת טענות המדינה לגבי הקושי בחלופה המוצעת לאור הפרות קודמות.
4. טענות ב"כ המשיב, בתמצית, הן:
א. עולה כי מדובר באירוע אותו יזם המתלון במטרה 'להיפטר' מהמשיב ולהרחיקו מהמחסן בו הוא מתגורר מזה 25 שנה, במקום לפעול כלפי המשיב כדין בדרכים אזרחיות אם סבורים שהוא פולש במקום.

ב. המשיב טוען כי מחזיק במחסן כדין ולראיה איש לא ביקש לפנותו. טענת המשיב במשטרה לא נבדקה ולא ברור כלל האם המסמך בתיק הנחזה להיות היתר למתלונן לפעול במקום מטעם כל הדיירים אכן שלם ומלא ואכן כולל את כל הדיירים ובעלי הזכות.

ג. לאור זאת, עומדת למשיב הגנת מקום המגורים שכן ניסו לפנותו והזיזו את חפציו ללא זכות או היתר.

ד. התיעוד הקיים בתיק חלקי ולא נבדקה טענת המשיב כי המתלונן החל בתקיפתו ואיים עליו במברג והוא התגונן מפניו.

ה. אין תיעוד חבלות בתיק ומכל מקום החבלות המתוארות לא היתה יכולה להיגרם ממוט הברזל כנטען.

5. המדינה סבורה, כי הראיות ברורות ועולות גם מעדויות עדי ראייה. קיים גם הסבר בתיק לתיעוד החלקי של האירוע וגם מדוע עדים אחרים במקום לא התערבו. קיים תיעוד החבלות בתיק. על פי ההסכם בתיק המתלונן היה רשאי לפעול במקום ואין ראיה לזכות של המשיב איזה מחלקי הנכס. עולה, כי המשיב הגיב באופן אלים מאד לבקשת המתלונן שיזיז את אופניו שהפריעו. המשיב גם איים בפני השוטרים. לפיכך, לאור עברו הפלילי של המשיב הכולל הרשעות רבות בעבירות אלימות, הפרה ועוד אין מקום לשקול חלופה המוצעת בעניינו. המשיב שהה בעבר בבית הוריו, לרבות באיזוק אלקטרוני, והפר את תנאי שחרורו כשהיה תחת פיקוחם. מדובר באדם מסוכן שמפחדים ממנו ואין די בחלופה המוצעת.

6. קראתי את תיק החקירה. קיימות בתיק אינדיקציות לכאן ולכן לגבי נסיבות האירוע, עוצמתו והרקע לו ואף שקיימות ראיות לכאורה לכך, שהמשיב תקף את המתלונן במוט ברזל וכן איים עליו - בפניו ובהמשך בפני שוטרים - אני סבורה כי יש במכלול הנסיבות, כפי שיפורט להלן להשליך על עוצמת העילה במקרה זה.

7. עולה מחומר הראיות כי קיים סכסוך בעל אופי אזרחי שהמשיב קשור בו, לאור טענותיו כי הוא מחזיק בזכות במחסן של הבניין. לטענת המתלונן, שהוא היזם של פרויקט תמ"א 38 במקום, מזה כשנתיים וחצי המשיב מסרב להתפנות ולא מציג מסמכים לזכויותיו במחסן. לדבריו, המחסן אמור לשמש כחדר משאבות על פי התוכניות המאושרות.

8. על פי הודעת המתלונן, ביום האירוע, עמדו האופניים של המשיב בכניסה לבניין והוא סירב להזיזם. המתלונן הזיז את האופניים הצידה כדי לאפשר גישה לכניסה ואז תקף אותו המשיב בלום ברזל והוא נפצע בידיו כשהרים ידיו להתגונן וכן מתאר את המשך האירוע כמפורט בכתב האישום. המתלונן מכחיש כי איים על המשיב במברג. ומוסר, כי אחיו אושרי הסריט את האירוע וכן מוסר פרטיהם של אנשים נוספים שהיו עדי ראייה. לדבריו, הפעיל כח כלפי המשיב כדי לשחרר את הלוט מידי ולהגן על עצמו. כאשר מוצג לו מוט ברזל מוסר, כי זה לא הלוט באמצעותו תקף אותו המשיב אלא מוט ברזל אחר שהמשיב הביא, לאחר שלקח ממנו את הלוט הראשון. בתיק קיימים **צילומים** של החבלות על ידיו של המתלונן וכן של המוט.

על פי **אמרת המתלונן** בדו"ח הפעולה של השוטר בן משה לדברי המתלונן המשיב פולש למקום וניסה לפנות אותו בעבר ללא הצלחה. היום המשיב ניגש אליו עם מוט ברזל וניסה לתקוף אותו.

הרקע המפורט בכתב האישום - חסימת הכניסה לבניין על ידי אופניים - אינה מופיעה באמרת המתלונן הראשונה לשוטרים אלא רק בהודעתו בתחנה בהמשך. לעניין זה חשיבות שכן אין בתיק תיעוד של אופני המשיב או של המחסן ואין נראית חסימה של הכניסה לבניין על ידי המשיב. האירוע המצולם מתרחש בחוץ (מהודעת אושרי, אחיו של המתלונן למדים כי האירוע התרחש בחנייה האחורית של הבניין והדבר נלמד גם מכיוון

ההתקרבות של אושרי בעת הצילום). עולה איפוא מהראיות, כי האירוע עצמו לא התרחש בכניסה לבנין או למחסן כפי שניתן להבין מהאופן בו מנוסח כתב האישום או התלונה ויש בכך לחזק את גרסת המשיב לגבי הרקע ונסיבות האירוע.

9. מהודעת העד **הרצל יצחק** עולה, כי הוא קבלן פיתוח במקום והוא שמע ויכוח בין המתלון ובין המשיב בנושא המחסן. המתלון אמר למשיב לצאת מהמחסן והמשיב סירב והחל ויכוח שלאחריו עימות פיזי. המשיב החזיק לום ברזל והניף אותו לכיוון ראשו של המתלון. לאחר מכן המשיב לא הרפה מהמוט והמתלון השכיב אותו על הרצפה, הוציא את הלום והזמין את המשטרה. הוא עצמו לא מכיר את המשיב. לדבריו, המתלון ניסה להתגונן ולהרגיע את המשיב אך ללא הצלחה. לדבריו לא שמע שהמשיב איים על המתלון אבל שמע את האיומים בפני השוטרים.

דברי עד זה מחזקים את התלונה בכל הנוגע לטענה, כי המשיב יזם את חלקו האלים בכך שהניף מוט ברזל לכיוונו של המתלון, סירב להרפות מהמוט, עד שהמתלון השתלט עליו וחילץ את המוט מידיו. בנוגע לרקע לאירוע, יש בעדות זו להחליש את דברי המתלון כי הנפת המוט נעשתה על רקע חסימת הכניסה לבנין על ידי המשיב והיא מחזקת את טענת המשיב, כי הרקע לאירוע הוא פנייתו החוזרת של המתלון אליו במטרה לפנותו מהמחסן.

10. מהודעת העד **אושרי בריגה**, אחיו של המתלון עולה כי ראה את הרצל רץ לכיוון הכניסה האחורית של הבנין בחנייה וראה את אחיו, המתלון ואת המשיב כששניהם אוחזים במוט ברזל. בשלב זה החל לצלם את האירוע. אחיו השתלט על המשיב והשכיב אותו על הרצפה ולקח ממנו את המוט ואז אחיו עזב את המשיב והוא התקשר למשטרה לדווח. המשיב נמצא במקום והשתלט על מחסן בבנין שם הוא מאחסן פסולת שהוא אוסף. מכיר אותו מזה כשלוש שנים. מדובר במחסן ששייך לבנין ואחיו הוא היזם של הפרויקט ולכן אחיו ביקש מהמשיב מספר פעמים לפנות את המקום. המחסן אמור לשמש כחדר משאבות מים.

11. **המשיב** מוסר בהודעתו, כי קנה את המחסן שם הוא גר ומאחסן חפציו בשנת 1994 ממישהו והמתלון רוצה לפנות אותו. לדבריו, ביום האירוע המתלון תקף אותו. לדבריו, הגיע למחסן עם עגלה עם בקבוקים והמתלון אמר לו ללכת מהמקום כי נוכחותו מפריעה למכור את הדירות. הוא רצה לקחת את העגלה והיכה אותו במברג בידו, השכיב אותו על הרצפה ואז קרא לאחרים שיבואו לצלם וצחק עליו. מכחיש שאחז בלום בידו ומכחיש שאיים. בצפיה בסרטון טוען כי התיעוד חלקי ומסביר שהלום הנראה בידו שייך למתלון. מאשר שאיים בפני השוטרים אך מסביר שמנסים לסלק אותו מהמקום שלו ולדבריו "אני מעדיף למות מאשר ייקחו לי את המקום".

אמרת המשיב המתועדת בדו"ח הפעולה מהזירה של השוטר בן משה מלמדת כי אז אישר בפני השוטר שאחז בלום אך זאת לדבריו כהגנה עצמית לאחר שהמתלון ניגש אליו עם מברג על רקע סכסוך על המחסן.

לאור האמור, ובעיקר לאחר שצפיתי בסרטון, לא ניתן לקבל גרסת המשיב המרחיק עצמו מאחיזה במוט הברזל וקיימות ראיות לכאורה לכך, שהמשיב הוא שיזם את האלימות באירוע.

מצפייה **בסרטון**, נראים בפתח הסרטון המתלון והמשיב כששניהם עומדים זה מול זה ואוחזים במוט ברזל. בשלב זה אין נצפה מאבק פיזי ממש. המתלון פונה אל המצלמה ומדבר (ראו תמלול מסמך כד' התואם את הנצפה) ומסביר למצלמה על המוט "זה בראש שלי" וכן אומר "הנה הוא מאיים עליי" ונראה כי הוא מזמין את

תיעוד האירוע ומתמלל אותו. בשלב זה המשיב מנסה למשוך את המוט לידי ולהפנותו לכיוון המתלון ואז המתלון מפיל את המשיב על הארץ תוך שהמשיב מחזיק במוט ולא מרפה ממנו וכשברקע הצלם אומר "קפל אותו קפל" המתלון נוטל אבן בידו ומכה על כף ידו של המשיב על מנת לשחרר מידי את המוט.

התרשמותי מהצפייה בסרטון היא, כי אכן המשיב לא מוכן לשחרר את המוט וממשיך לאחוז בו בכוח בניסיון להפנותו לכיוון המשיב. לא התרשמתי מקיומה של דחיפות או בהילות או סכנה למתלון באותו שלב והאירוע נראה בשליטה מצדו של המתלון דווקא שגם לאור ממדיו נמצא ביתרון פיסי במעמד. התרשמתי מהתנהלות קרת רוח ומחושבת מצדו של המתלון בשלב זה המבקש לתעד את האירוע. ואולם, אין בכך כדי לקבל גרסת ב"כ המשיב כי מדובר באירוע "יזום" על ידי המתלון שכן מכלול הראיות מלמדים, שגם אם המתלון הוא שפנה אל המשיב פניות חוזרות לפנות את המחסן שלדעתו הוא פולש עליו, הרי שהתגובה האלימה והרמת המוט היא מצד המשיב ולא מצד המתלון.

אציין בהקשר זה, כי בסרטון נראה המתלון כשהוא אחוז בצרור מפתחות אותו הוא משליך אל הרצפה אגב מאמציו לחלץ את המוט מידי המשיב. אין נצפה מברג כלשהו לא בידי של המתלון ולא בסביבותיו ויש בכך לחזק את טענת המתלון כי המשיב יזם את התקיפה ולהחליש את טענת המשיב כי הותקף במברג קודם לכן. המשיב גם לא טוען כלפי המתלון שהותקף אלא הוא אומר למתלון: "אתה גבר ליד אנשים" תוך שאינו משחרר את המוט.

12. האזנתי לפניה למוקד 100 (תמלול בתיק החקירה) אותה ביצע אחיו של המתלון. על פי דבריו בחקירה הפניה נעשתה לאחר ההשתלטות על המשיב ונטילת המוט מידי, כנצפה בסרטון. הדחיפות, הבהילות ואווירת החירום הנשמעים בפניה למוקד 100 אינה תואמת את ההתנהלות הנצפית בסרטונים שהיא כאמור קרת רוח ורגועה באותו שלב ואכן היא מחזקת את התחושה כי המתלון מעצים את האירוע כפי שהוא תועד בסרטון.

13. אכן, כטענת ב"כ המשיב, אם קיים סכסוך אזרחי בין המשיב למתלון וקיימת מחלוקת לגבי טענותיו (הלא מוכחות בשלב זה, גם לא בקצה חוט) של המשיב לזכויות במחסן, הרי שיש לפתור סכסוך זה באמצעים חוקיים. טענה זו יש להפנות בראש ובראשונה כלפי המשיב שכעולה מחומר הראיות הוא אשר יזם את התוקפנות והאלימות באירוע זה והוא אשר פנה לשימוש באמצעים בלתי חוקיים כהתמודדות עם המתלון שדורש ממנו לפנות המחסן, לטענתו שלא בצדק. בתיק קיים מסמך המלמד על תפקידו של המתלון במקום ואין זה מתפקידה של המשטרה אגב תלונה על אירוע אלימות לבדוק את זהות כל החותמים ולברר האם קיימים בעלי זכויות נוספים בשטח. המשטרה אינה אמורה לאסוף ראיות או לחקור את הסכסוך האזרחי. כטענת ב"כ המשיב, שהיא נכונה מבחינה משפטית וגם מבחינת מדיניות, אם למשיב עצמו טענות כי נגזלות זכויותיו האזרחיות או כי המתלון פועל בנכס באופן בפוגע בקניינו עליו לפתור עניין זה בדרכים חוקיות ומתאימות ולא באופן אלימים.

14. בנסיבות אלה, בהן מצאתי, כדלקמן:

- א. קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב הוא אשר נהג באלימות באירוע, תוך שימוש בלום ברזל;
- ב. קיימת ראיה לכאורה כי המתלון שהה במקום במסגרת תפקידו כדין;
- ג. אין בתיק ראיה למעשה עבירה שבוצע כלפי המשיב או כלפי נכס שבבעלותו;

ד. האירוע התרחש בחוץ ולא במחסן או בפתח המחסן;

יש לדחות את הטענה להגנת בית המגורים שהעלתה ב"כ המשיב בדיון.

15. המעשה המיוחס למשיב מלמד על מסוכנותו ומלמד כי יש להבטיח את שלום המתלון שעל פי הראיות שבפניי פועל במקום כדן. עם זאת, בבחינת אפשרות שחרור המשיב לחלופה יש לתת משקל גם להתרשמותי מהתנהלות המתלון להעצמת הדיווח כעולה מהראיות וכן למנוע מצב שבו באמצעות ההליך הפלילי מוכרע בפועל הסכסוך האזרחי.

16. גיליון הרישום הפלילי של המשיב מלמד, כי לחובתו ארבע הרשעות קודמות, האחרונה מאפריל 2017 בגין החזקת סכין ותקיפה חבלנית במסגרתה נדון המשיב לעונש מאסר בפועל, הופעל תנאי קודם בעבירת אלימות וכן קיים כיום תנאי בתוקף.

עיון בכתב האישום בו הורשע המשיב, לאחר ניהול הוכחות וכן בגזר הדין מלמד על דמיון לא מבוטל בין אותו אירוע והתיק שבפניי: המשיב חסם אז מקום ציבורי עם אופניו ועגלה נגררת לאופניים וכאשר המתלון פנה אליו בעניין תקף אותו באמצעות גרזן שהחזיק בכליו וגרם לו לחבלות וכן החזיק סכין בכליו. ביום 3.4.17 במסגרת הטיעון לעונש שב המשיב והכחיש את המיוחס לו, טען כי הוא זה שהותקף ולשאלת בית המשפט היכן התגורר עובר למעצרו לא השיב.

בנוסף, לחובת המשיב הרשעה ממאי 2015 בעבירות פציעה, ושלוש עבירות של הפרת הוראה חוקית, עת שהה בחלופת מעצר בתוספת איזוק אלקטרוני (על פי המצב המשפטי באותה עד) בבית הוריו ותחת פיקוחם (עבירות משנת 2013).

שתי הרשעות נוספות הן משנת 2005 בעבירות רכוש ותקיפה - עבירות שהתיישנו.

17. נוכח כל האמור לעיל ובאיוון בין מכלול השיקולים אני סבורה, כי ניתן יהיה להורות על שחרור המשיב ממעצר לחלופה במתווה הבא:

א. המצאת כתובת מגורים קבועה בה המשיב יתגורר.

ב. התייצבות ערבים בעלי הדירה בכתובת המגורים המסכימים כי המשיב יתגורר בביתם.

ג. מעצר בית לילי בכתובת המגורים.

ד. התייצבות ערבים שיפקחו על המשיב במהלך היום בתנאי מעצר אדם.

ה. הרחקה ואיסור יצירת קשר עם המתלון והרחקה ממקום האירוע, למעט שעות קבועות וברורות מחוץ לשעות העבודה בהן תוסר מגבלה זו, כל עוד המשיב מצוי בליווי של מי מהמפקחים.

ו. ערבויות כספיות מתאימות.

18. המזכירות תמציא החלטה זו לב"כ הצדדים לקראת הדיון הקבוע ליום 16.5.18.

19. אם לאור האמור בהחלטה זו זקוקה ב"כ המשיב לשהות נוספת על מנת לאתר חלופה מתאימה, העומדת בתנאי החלטתי, תגיש הודעה מתאימה לכל המאוחר מחר, 15.5.18 עד השעה 12:00 על מנת שניתן יהיה לדחות את מועד הדיון הקבוע ולחסוך את הבאת המשיב לבית המשפט לריק.

תיק החקירה מוחזר למדינה היום באמצעות נציג המדינה באולם המעצרים.

20.

ניתנה היום, כ"ט אייר תשע"ח, 14 מאי 2018, בהעדר
הצדדים.